

ea și trimisă la Iași, unde a primit o condamnare de 1 an de muncă forțată, pe care l-a executat la grădina lagărului Ghencea, începând din septembrie 1952. Din familia ei au mai fost arestate încă 4 persoane, ale căror condamnări însumează 35 de ani.

PERCELEANU, Stere-Teja V. Născut la 26 mai 1923, la Dorcovo — Bulgaria. S-a mutat, împreună cu părinții, în România, stabilindu-se, în 1944, la Moinești — Bacău. Pantofar harnic și priceput. Arestat la 15 mai 1948, torturat și condamnat la 6 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Bacău, Suceava, Gherla și Peninsula.

PERCELLI, Dumitru V. (fiul lui Perceleanu, Elena). Născut la 3 ianuarie 1927, la Velingrad — Bulgaria. Absolvent al Liceului românesc de la Sofia, unde numele de Perceliev i-a fost transformat în Perceli. S-a mutat, împreună cu familia, în România. Absolvent al Facultății de Medicină din Iași. S-a mutat, ulterior, la București, unde s-a cazat la Căminul *Venus* (foste barăci ale armatei germane). După o săptămână, a părăsit căminul și chiar în după-amiaza zilei respective au fost căutați acolo, de către Siguranță, el și fratele său, Nicolae. Timp de 4 ani a stat în clandestinitate, folosind acte false, sub numele de Naum Cutina. A locuit în mai multe regiuni ale țării, având diverse locuri de muncă. Arestat la 16 iunie 1952, la București. Anchetat la Ministerul de Interne și la Uranus. Condamnat, de Tribunalul Militar Iași, la 10 ani de închisoare. După recurs, pedeapsa i s-a redus la 8 ani. Detenția la Pitești, Gherla, Aiud și Jilava. După expirarea pedepsei, a mai primit 2 ani de condamnare “administrativă”, pe care a executat-o în lagărul de la Periprava, de unde a fost eliberat, în 1962. După decenii, s-a stabilit la New York.

PERCELLI, Mihai (văr cu Perceli, Dumitru V. și cu Perceli, Nicolae-Coli V.). Urmărit de Securitate, a trăit 16 ani în clan-

destinitate. În 1964, s-a predat și a fost eliberat imediat, beneficiind de decretul prin care erau amnistiați deținuții politici.

PERCELLI, Nicolae (Coli) V. (fiul lui Perceleanu, Elena și fratele lui Perceli, Dumitru V.). Născut la 22 februarie 1925, la Velingrad — Bulgaria. S-a mutat, cu familia, în România. Absolvent la Liceului *Petru Rareș* din Roman și al Facultății de Medicină din Iași. S-a mutat, împreună cu fratele său, Dumitru, la București. Urmărit de Securitate, începând cu 1948, a trăit în clandestinitate, sub numele Iorgu Spau sau Oacea. La un moment dat, a revenit din peregrinările prin țară și a stat ascuns în casa din București a părinților săi, care se afla vis-à-vis de un sediu al Miliției, la aprox. 7 m. distanță. La 19 iunie 1952, trei zile după arestarea lui Dumitru Perceli, peste 50 de milițieni au acționat pentru prinderea lui Coli Perceli. Cu toată opoziția disperată a mamei sale, a fost arestat, anchetat la Securitatea din Bacău și condamnat, de Tribunalul Militar Iași, la 10 ani de închisoare. După recurs, pedeapsa i-a fost redusă la 8 ani. Detenția la Iași, Pitești, Gherla, Aiud și Jilava. În loc să fie eliberat la expirarea pedepsei, a mai primit o condamnare de 2 ani, pe care a executat-o la Periprava. Eliberat în 1962.

PERCIC, Varvara. Din comuna Maidan — Storojineț. Una dintre cele 90 de victime ale represiunii sovietice, ale căror nume apar pe monumentul comemorativ din cimitirul orașului Storojineț.

PERCIULEAC, Alexandra. Vezi Perciuleac, Ștefan.

PERCIULEAC, Anastasia V. Vezi Perciuleac, Vasile S.

PERCIULEAC, Gheorghe V. Vezi Perciuleac, Vasile S.

PERCIULEAC, Ion Șt. Vezi Perciuleac, Ștefan.

PERCIULEAC, Iulița. Vezi Perciuleac, Vasile S.

PERCIULEAC, Mihai V. Vezi Perciuleac, Vasile S.

PERCIULEAC, Nadejda V. Vezi Perciuleac, Vasile S.

PERCIULEAC, Pavel V. Vezi Perciuleac, Vasile S.

PERCIULEAC, Ștefan. Născut în 1883, în comuna Bălăbănești — Criuleni (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Alexandra (născută în 1883) și fiul, Ion (n. 1922).

PERCIULEAC, Vasile S. Născut în 1909, în comuna Bălăbănești — Criuleni (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Iulița (născută în 1912) și copiii, Gheorghe, Nadejda (n. 1933), Anastasia (n. 1940), Mihai (n. 1940) și Pavel (n. 1944).

PERCIUN, Afanasie C. Născut în 1901, în comuna Boldurești — Nisporeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk.

PERCIUN, Ana. Vezi Perciun, Iacob I.

PERCIUN, Ana. Vezi Perciun, Timofei I.

PERCIUN, Iacob I. Din comuna Pârcani — Soroca (Basarabia). Deportat în 1941, în Tomsk, împreună cu soția, Ana, și copiii, Irina, Nina, Ilie și Valentin.

PERCIUN, Ilie I. Vezi Perciun, Iacob I.

PERCIUN, Irina I. Vezi Perciun, Iacob I.

PERCIUN, Nina I. Vezi Perciun, Iacob I.

PERCIUN, Sevastian. Născut în 1893. Țăran din satul Dubna — Soroca (Basarabia). Membru al organizației *Arcașii lui Ștefan*, care își propusese organizarea unei răscoale împotriva ocupantului sovietic. Arestat la 17 mai 1947 și condamnat, la 21 august 1947, la 25 de ani de muncă silnică. Detenția în lagăre de muncă forțată din Siberia.

PERCIUN, Timofei I. Născut în 1875, în comuna Peciste — Rezina (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Ana (născută în 1888). Nu au mai fost reabilitați.

PERCIUN, Valentin I. Vezi Perciun, Iacob I.

PERCUZ, Arpad F. Născut în 1931, la Chișereni-Valea lui Mihai. Fierar din Salaj. A murit la 14 iulie 1950, la Poarta Albă, în condiții de exterminare.

PERDICHI(I), Gheorghe. Născut la 10 aprilie 1902. Profesor din Constanța. Arestat la 15 mai 1948, torturat la Securitatea Constanța, de colonelul Doicaru și condamnat, prin sentința 65/2.02.1949

a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul C. Pavelescu, la 10 ani de muncă silnică, în lotul de 25 de persoane avându-l în frunte pe doctorul Ion Zeană. Eliberat după 6 ani, a făcut mari eforturi pentru a-și găsi un serviciu și a-și întreține familia. Rearestat în 1958, torturat și condamnat. Detenția la Jilava, Aiud și lagărul Salcia. Eliberat în 1964, prin grațiere.

PERDICHI(I), Săftica (soția lui Perdichi, Gheorghe). Născută la 14 aprilie 1922. Arestată și anchetată cu brutalitate la Securitatea Constanța, timp de 3 luni, în anii 1948 și 1949. A ieșit foarte slăbită din închisoare.

PERE, Ilie. Împușcat de sovietici la Caracal, în noaptea de 1 spre 2 septembrie 1945.

PERELEGHINĂ, Sofia O. Născută în 1925, în comuna Ruseni — Anenii Noi (Basarabia). Condamnată în 1945, de un tribunal sovietic, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaborționism”. Deportată în regiunea Komi.

PERELUȚCHI, Grigore G. Din comuna Coteal — Briceni (Basarabia). Condamnat în 1946, la 8 ani de muncă silnică.

PERENYI, Ioan. Născut la 29 iulie 1928. Electrician din Arad. Condamnat în 1952, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare, pentru “tentativă de trecere ilegală a frontierei”.

PEREPA, Dumitru Gh. Din Ploiești. Deținut la Securitatea din Ploiești, 4 luni și 10 zile.

PEREPIOLCHIN, Eremei P. Născut în 1899, la Tighina. Condamnat în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “trădare de patrie”. Soția sa, Matriona Perepiolchina (născută în 1898) și fiul, Vasile (n. 1929) au fost deportați în 1949, în regiunea Tiumen, ca “familie de trădător”. Reabilitați în 1990.

PEREPIOLCHIN, Vasile E. Vezi Perepiolchin, Eremei P.

PEREPIOLCHINA, Matriona. Vezi Perepiolchin, Eremei P.

PERETEAN, Alexandra N. Născută în 1924, în Bălți — Basarabia. Deportată în 1949, în regiunea Irkutsk.

PERETEATCĂ, Ion. Născut la 7 iulie 1931, la Batant, în Moldova. Arestat la

18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani. Ulterior, s-a stabilit la Sag — Timiș.

PERETZ, Elisabeta. Arestată în 1950, într-un lot al rezistenței anticomuniste. Anchetată la M.A.I.

PERETZ, Iona. Arestată în 1951 și anchetată la M.A.I. Detenția la Jilava și Mislea.

PERETZ, Petru-Dan. Din București (str. D.A. Sturduza, nr. 19). Student la Facultatea de Drept. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația regalistă din Piața Palatului. Anchetat la M.A.I.

PERGHEL, Constantin D. Născut la 28 iulie 1900, în comuna Dragomirești Vale — Ilfov. Domiciliu în București (str. Libertății, nr. 70). Fost polițist. Arestat. A murit la 25 decembrie 1958, la închisoarea Făgăraș, în condiții de exterminare, lipsit de orice îngrijire medicală.

PERGOVSCHI, Anastasia E. Născută în 1880, în comuna Cîrșău — Florești (Basarabia). Deportată în 1949, din motive politice, împreună cu fiica, Tamara (născută în 1924).

PERGOVSCHI, Tamara. Vezi Pergovschi, Anastasia E.

PERIAN, Cornel-Ioan. Născut la 5 ianuarie 1935, la Cenad — Timiș. Ridicat, într-un lot de 102 persoane, la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Zagna, 4 ani și o lună.

PERIAN, Elena. Din Bocșa, satul Izvor (lângă Oravița). Anchetată 1 an (în perioada 1948-1949), la Securitatea Oravița.

PERIAN, Gheorghe. Născut la 26 septembrie 1913, în satul Laz, comuna Șugag — Alba. Preot arestat în 1959 și condamnat, prin sentința 139/1960 a Tribunalului Militar Brașov, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Deva și Periprava, de unde a fost eliberat, în 1964.

PERIANU. Croitor arestat în 1949, împreună cu socialistul Gheorghe Cristescu-Plăpumar. Detenția, ani la rândul, la Jilava, Peninsula, Ocele Mari. Chiar după 1970, a fost amenințat, în continuare, cu închiderea într-un azil psihiatric.

PERIANU, Eugen. Ofițer arestat la 26 aprilie 1960 și condamnat la 3 ani de închisoare, pentru că îi spusese cumnataului său, Octav Botnar (fost luptător în Rezistența Franceză, între 1940 și 1944), că fusese trimis de autoritățile comuniste din România, în Marea Britanie, în 1950, cu o misiune de spionaj. Grațiat la 27 septembrie 1962. Nu a fost reabilitat.

PERIANU, Radu N. Născut în 1908, la Doljești — Roman. Prizonier în lagărele sovietice. La revenirea în țară, a fost aruncat în închisorile comuniste.

PERIANU, Sever. Renumit medic cardiolog, format în clinicile Universității din Cluj. Arestat în 1957, după Revoluția din Ungaria. Condamnat, pentru “a da un exemplu”, în urma unui proces înscenat de Securitatea Cluj. Detenția la Aiud și Periprava, unde s-a dedicat îngrijirii deținuților, în condiții deosebit de dificile.

PERIAT-LĂUTAȘ, Ana. Născută la 8 octombrie 1923, în comuna Pianu de Sus. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan. După 1957, s-a stabilit la Timișoara.

PERIAT-LĂUTAȘ, Pavel. Născut la 22 iunie 1926, în comuna Foeni — Timiș. Ridicat în 1951, într-un lot de 18 persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Viișoara, 4 ani.

PERIDE, Anastase-Erfalia. Născut la 31 noiembrie 1914, în Bulgaria. Domiciliat la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

PERIERU, Emil. Elev condamnat în 1949. Detenția la Târgșor, Peninsula ș.a.

PERIEȚEANU. Soră cu Maria Negoită. Condamnată. Detenția la Mislea ș.a.

PERIEȚEANU, Alexandru Gr. Născut la 7 aprilie 1883, în suburbia Pantelimon a Bucureștiului. Domiciliat în București (str. Victoriei, nr. 110). Comisar de poliție. Arestat la 20 iulie 1948. Detenția la Jilava, Târgșor și Făgăraș, unde a murit la 27 martie 1953, la ora 2.00 dimineața, bolnav de T.B.C. și fără să i se acorde vreo îngrijire medicală.

PERIȚEANU, Grigore (Ionel) I. Avocat și poet. Fost inspector în Poliția Capitalei, deputat național-tărănist de Ilfov, în mai multe legislaturi, vicepreședinte al Adunării Deputaților (1930-31) și al Senatului, ministru al Comunicațiilor (1932). A părăsit P.N.Ț.-ul și a trecut în Frontul Românesc al lui Al. Vaida-Voevod. Președintele Uniunii Avocaților din România (1935) și al Uniunii Internaționale a Avocaților. Arestat în noaptea de 5 spre 6 mai 1950. Detenția la Sighet. La 6 iulie 1950 a fost adus de la Sighet la Malmaison, fiind grav bolnav. După anchetă, a fost eliberat.

PERIȚEANU, Ion Gr. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 334/1.08.1951, la 24 de luni de muncă forțată.

PERIȚEANU, Marin. Funcționar din Brașov. Ridicat după 6 martie 1945 și trimis în lagărul din Caracal.

PERIȚU, Ioan. Partizan din Munții Apusenii. Împușcat în 1949, din ordinul lui Mihai Patriciu, șeful Securității Cluj.

PERIFAN, Elena. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

PERIFAN, Gheorghe I. Născut la 28 ianuarie 1910, în Grecia. Domiciliat în comuna Sinoe — Constanța. Arestat la 1 iulie 1949, torturat la Securitatea Constanța, de către Sarchizian, și condamnat, prin sentința 553/13.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, semnata de colonelul Constantin Pavelescu, la 15 ani de muncă silnică, în lotul de 25 de persoane confectionat în jurul preotului Dumitru A. Mihăilescu. Detenția la Gherla, de unde a fost ridicat, în noaptea de 7 martie 1950, și dus la Timișoara, unde a fost asasinat, din ordinul lui Alexandru Nicolski, alături de cca. 100 de luptători anticomuniști, în noaptea de 9 spre 10 martie 1950. Trupurile lor au fost aruncate într-o groapă comună.

PERIN, Dragomir. Născut la 19 august 1933, la Sănnicolau Mare (str. Gh. Doja, nr. 29). Ridicat, într-un grup de 59 de țărani, la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună.

PERIN, Livia. Născută la 23 februarie 1941, în comuna Cenad — Timiș

(nr.1202). Ridicată, într-un lot de 102 țărani, la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Zagna, 4 ani și o lună.

PERIN, Radoica. Născută la 31 august 1940, în comuna Ivanda. Ridicată, într-un lot de 49 de țărani, în iunie 1951. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Olaru, 4 ani.

PERINACZ, Iudita. Născută la 24 iulie 1933, la Tolvaia. Domiciliată în Timișoara. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PERINAT, Liubinco. Născută la 21 februarie 1950. Ridicată, împreună cu părinții, din comuna Sânmartinul Sârbesc, într-un lot de 98 de țărani. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Olaru, 4 ani.

PERINAT, Milorad. Născut la 4 mai 1923, la Ivanda. Domiciliat în comuna Sânmartinul Sârbesc (nr. 222). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Olaru, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PERINAT, Rada. Născut la 1 martie 1927, la Sânmartinul Sârbesc. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PERINAT, Rada. Născut la 17 ianuarie 1948, la Ivanda. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PERI(E)ȚEANU, Penca. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PERI(E)ȚEANU, Polixenia. Născută

la 6 (sau 10) octombrie 1898, la Constanța. Casnică. Arestată la 30 noiembrie 1949, torturată la Securitatea Constanța și condamnată, prin sentința 97/10.03.1950 a Tribunalului Militar Constanța, pronunțată de colonelul Sandra, la 15 ani de muncă silnică, pentru apartenență la organizația anticomunistă *Marea*, care îl avea ca șef pe Ion Negulescu, vataful docherilor din portul Constanța.

PERI(E)ȚEANU, Traian. Născut în aprilie 1889, la Roșiorii de Vede — Te-

leorman. Domiciliat în Constanța. Arestat la 30 noiembrie 1949, torturat la Securitatea Constanța, de către anchetatorii Ion Botea și Mihăilă și condamnat, prin sentința 97/10.03.1950 a Tribunalului Militar Constanța, la 5 ani de închisoare corecțională, pentru apartenența la organizația anticomunistă *Marea*. Detenția la Jilava, Gherla și Peninsula.

PERIZOVSCI, Roza. Elevă de 17 ani, din Suceava. Deportată, la 15 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată.

PERJAN, Ion D. Din comuna Boian — Noua Suliță (Bucovina). Deportat în 1944, la muncă forțată, în regiunea Lăcului Onega, unde a murit, în condiții de exterminare.

PERJEBINSCAIA, Elena M. Vezi Perjebinschi, Ovan I.

PERJEBINSCHI, Ilia O. Vezi Perjebinschi, Ovan I.

PERJEBINSCHI, Ilie I. Născut în 1927, în comuna Copanca — Slobozia (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Kurgan din URSS.

PERJEBINSCHI, Ovan I. Născut în 1896. Reprimat de sovietici, ca fost "colaboraționist" al românilor. Soția sa, Elena Perjebinscaia (născută în 1903, în comuna Căinari) și fiul, Ilia, au fost deportați în 1949, în regiunea Cita, ca familie de "colaboraționist".

PERJERU, Emil. Tânăr de 18 ani arestat de Securitatea din Fălțiceni și bătut până a fost silit să recunoască faptul că fusese inițiatorul organizației anticomuniste *Inimă Neagră* și să divulge numele altor trei membri ai acesteia, de fapt niște pensionari bătrâni. Cei trei au fost arestați în vara lui 1948 și, pentru a scăpa de bătăile crunte aplicate de securiști, au recunoscut, la rândul lor, că făcuseră parte din organizația "coordonată" de Emil Perjeru. După o inspecție întâmplătoare, maiorul Tudor Dincă, de la Direcția Generală a Penitenciarelor, nota: "...În-

tr-o cameră se găseau 5 arestați din organizația *Inimă neagră*, iar trei dintre ei erau oameni bătrâni [...]. Aceștia [cei trei bătrâni; n.n.] au fost arătați de elevul Perjeru Emil, de 18 ani, inițiatorul organizației, sub presiunea bătaii; [Emil Perjeru a declarat; n.n.] că l-au sfătuit să facă această organizație și care [Emil Perjeru; n.n.] era ținut în aceeași cameră cu ei [cu cei trei bătrâni; n.n.]. Luat la cercetare de mine, acesta din urmă [Emil Perjeru; n.n.], după ce mi-a cerut asigurări că nu va mai fi bătut, mi-a declarat că aceștia [cei trei bătrâni; n.n.] nu sunt vinovați, că nu sunt adevărate declarațiile date până acum și că el i-a arătat fiindcă erau vecini și mergea pe la ei câteodată [...] Tratamentul areștilor este dintre cele mai barbare. Astfel, ferestrele areștilor sunt bătute în cuie, iar ușile nu au nici un fel de aerisire. Murdăria domnește în toată puterea cuvântului. Într-una din camere am găsit pe arestata Itu Irina [...] ținută de 9 luni într-un regim de exterminare. Tov. căp. Caranicolov Boris a avut o senzație de greață când am deschis ușa celeulei, unde [Irina Itu; n.n.] era închisă fără nici o aerisire. Pe ciment mișunau viermii, iar ea nu mai avea asemănare de om. Era așezată pe un pat de spital, fără nici un fel de așternut, afară de două scânduri așezate pe zăbrelele patului. De altfel, în celelalte camere nu există nici un pat; areștii dorm pe jos". Acestea sunt constatările unui ofițer de securitate, în legătură cu regimul de exterminare din închisorile comuniste din România. Raportul din care am citat se găsește la dosarul de cercetare al locotenent-colonelului Tudor Dincă, fost șef al anchetelor penale, arestat în toamna lui 1952 și învinuit de "atitudine mic-burgeoisă și împaciuitorism" (vezi revista *Dosarele istoriei*, an I, nr. 5, p. 37). După ce a fost deținut la Târgșor, Emil Perjeru a ajuns profesor universitar de matematică. Gheorghe Penciu-Gorunescu scrie despre el, în volumul *Medici în recluziune* (p. 176), că în timpul detenției "îngurgitase matematică cât trei generații la un loc" (vezi și Popovici, Gheorghe, din Fălțiceni).

PERJERU, Pava. Născută Popovici. Din comuna Sângeorge—Timiș. Ridicată la 18 iunie 1951, într-un grup de 65 de persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărgan, la Viișoara (Mărculeștii Noi), 4 ani și o lună.

PERJERU, Socrate. Țăran din comuna Enăchești—Cahul (Basarabia). Arestat de către N.K.V.D., la 6 iulie 1949, și deportat în Siberia, unde și-a găsit sfârșitul.

PERJERU, Terențiu. Din Constanța. Fost ofițer în Armata Regală română. Exclus din rândurile armatei, de către comuniști. Arestat la 24 decembrie 1947, la punctul de frontieră Pîlu, în timp ce încerca să părăsească țara, pentru a ajunge în zona anglo-americană din Austria, unde dorea să-și găsească de lucru.

PERJU, Agafia. Vezi Perju, Gheorghe P.

PERJU, Ana S. Născută în 1895, în comuna Vasileuți—Basarabia. Membră a *Martorilor lui Iehova*. Deportată în 1951, în Tomsk, împreună cu fiul ei, Petru (născut în 1931).

PERJU, Constantin. Născut în 1898. Colonel din Galați. A luptat în cel de-al doilea război mondial, atât pe Frontul de Est, cât și pe cel de Vest, până la Budapesta. Într-o zi, a fost chemat la Comandament și a fost arestat. După multe intervenții, a fost eliberat, dar i s-a fixat domiciliu forțat în comuna Buteni. Acolo a predat matematica, la o școală elementară. Rearestat în 1949, de autoritățile române, și predat sovieticilor, care l-au dus la Odessa, unde a fost judecat și, în cele din urmă, achitat. Repatriat după 6 ani, a fost din nou arestat, în 1955. Detenția la Gherla.

PERJU, D. F. Vezi Perju, F. I.

PERJU, Dumitru A. Născut în 1894, la Cahul—Basarabia. Deportat în 1949, în regiunea Altai, împreună cu soția, Varvara (n. 1898) și fiul, Pavel (n. 1934).

PERJU, Elena P. Vezi Perju, Pantelei N.

PERJU, F. I. Din satul Budineț—Storojineț (Bucovina). Una dintre cele 77 de victime ale represiunii sovietice, din sat, la fel ca D. F., G. F. și I. F. Perju. Numele lor se află pe troița ridicată la Budineț.

PERJU, Fiodor C. Născut în 1902, în comuna Peresecina—Orhei (Basara-

bia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Pelaghia (născută în 1906) și fiicele, Maria (n. 1937) și Ioana (n. 1947).

PERJU, G. F. Vezi Perju, F. I.

PERJU, Gheorghe P. Născut în 1907, în comuna Pârlita—Fălești (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Agafia (născută în 1907).

PERJU, I. F. Vezi Perju, F. I.

PERJU, Ioana F. Vezi Perju, Fiodor C.

PERJU, Maria F. Vezi Perju, Fiodor C.

PERJU, Matriona P. Vezi Perju, Pantelei N.

PERJU, Nina. Vezi Perju, Pantelei N.

PERJU, Pantelei N. Născut în 1914, în comuna Baccealia—Căușeni (Basarabia). Deportat în 1949, de sovietici, în regiunea Kurgan (Siberia), ca fost “colaboracionist”. Tot acolo au fost deportați și soția lui, Nina (născută în 1906), cu copiii, Elena (n. 1935), Matriona (n. 1936), Valentina (n. 1941) și Petru (n. 1944).

PERJU, Pavel D. Vezi Perju, Dumitru A.

PERJU, Pavel V. Născut în 1889, în comuna Peresecina—Orhei (Basarabia). Deportat în 1949, pentru “agitatie antisovietică”, în regiunea Tiumen, împreună cu soția, Sofia (născută în 1890).

PERJU, Pelaghia. Vezi Perju, Fiodor C.

PERJU, Petru. Vezi Perju, Ana S.

PERJU, Petru P. Vezi Perju, Pantelei N.

PERJU, Sofia. Vezi Perju, Pavel V.

PERJU, Valentina P. Vezi Perju, Pantelei N.

PERJU, Varvara. Vezi Perju, Dumitru A.

PERJUN, Ana. Vezi Perjun, Dumitru I.

PERJUN, Dumitru I. Născut în 1899, în comuna Ocnîța—Basarabia. Membru P.N.L. Condamnat în 1941, de sovietici, la 7 ani de muncă silnică. Soția, Ana (născută în 1900) și copiii, Nicolae (n. 1919), Feodosia (n. 1923), Vladimir (n. 1926), Sofia (n. 1929) și Melania (n. 1938) au fost deportați în 1941, la Krasnoiarsk.

PERJUN, Feodosia D. Vezi Perjun, Dumitru I.

PERJUN, Ion I. Din Ocnița — Basarabia. Condamnat, de către sovietici, la 5 ani de muncă silnică, pentru “trădare”. Soția i-a fost deportată.

PERJUN, Melania D. Vezi Perjun, Dumitru I.

PERJUN, Nicolae D. Vezi Perjun, Dumitru I.

PERJUN, Sofia D. Vezi Perjun, Dumitru I.

PERJUN, Vladimir D. Vezi Perjun, Dumitru I.

PERKOWATZ, Iosif. Născut la 17 mai 1912, la Jimbolia. Împușcat în octombrie 1944, la frontiera cu Jugoslavia.

PERLA, David. Născut la 4 decembrie 1905, la Brăila. Domiciliat în București (str. Cuza-Vodă, nr. 61). Arestat în 1952, ca membru al Mișcării Sioniste. În 1956, a emigrat în Israel.

PERLEA, Ion (Ionel). Născut la 13 decembrie 1900, la Ograda — Ialomița. Unul dintre cei mai importanți dirijori români, cu studii muzicale în Germania și cu o bogată carieră dirijorală, în țară și în străinătate (Germania, Italia, S.U.A. etc.). Compozitor și profesor. Cumnat cu Mircea Eliade. Fiind persecutat de autoritățile comuniste, a ales calea exilului. Mort la 29 iulie 1970.

PERLMAN, Frima. Vezi Perlman, Ianchel G.

PERLMAN, Ianchel G. Născut în Edineț — Basarabia, în 1889. Proprietar evreu. Condamnat în 1941, de sovietici, și deportat în regiunea Komi, unde a murit în condiții de exterminare. Familia i-a fost deportată în regiunea Tiumen, unde copilul cel mic, Frima, a murit.

PERLMAN, Ușer Gh. Născut în 1882, la Căinari — Basarabia. Comerciant de etnie evreiască și membru P.N.Ț. Condamnat în 1941, de sovietici, și deportat. A murit în 1942, la Sverdlovsk.

PERLOV, Inda. Născută în 1893, în Basarabia. Deportată în 1949, de sovietici, împreună cu copiii, Lia (născută în 1922) și Mihai (n. 1943).

PERLOV, Lia. Vezi Perlov, Inda.

PERLOV, Mihai. Vezi Perlov, Inda.

PERNAIȚĂ, Alexandru Z. Născut la 10 ianuarie 1892. Fost polițist, arestat la 23 iunie 1952. Condamnat administrativ. A murit în mai 1954, la Canal.

PERNEL, Maria. Din Arad. Condamnată.

PERNIȘ, Dumitru D. Născut la 14 ianuarie 1925, la Alparia — Bihor. Membru P.N.Ț. Student în anul al V-lea la Medicină. Arestat în 1949 și internat într-un lagăr, ca “dușman al poporului”, pentru “uneltire” și “răspândire de zvonuri alarmiste”.

PERNYES, Ion. Născut la 26 decembrie 1912, la Sacoșul Turcesc. Arestat de NKVD, la 13 ianuarie 1945 și deportat la muncă forțată, în URSS. Eliberat la 19 iunie 1948. S-a stabilit la Timișoara (str. Șt. O. Iosif, bl. 1, ap. 7).

PEROV, Acsa. Din comuna Gelu — Timiș. Deportat la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Fundata, unde a și murit, în 1954.

PERPEDIKIS, Constantin. Născut în 1895, la Salonic — Grecia. Stabilizat în România. Prizonier de război în lagărele din URSS. Revenit în țară în 1955, a fost arestat și trimis la Gherla.

PERRUADIN, Elisabeta. Cetățeană de origine franceză, stabilită în România. Arestată în 1950 și condamnată, în octombrie același an, la 15 ani de muncă silnică, în cadrul unui proces înscenat pentru compromiterea Legăției franceze din România.

PERSIANU, Marin. Implicat, împreună cu Teodor Lupuș și Ștefan Negrea, în organizarea manifestației studenților de la Facultatea de Drept din București, în 1956, în contextul Revoluției din Ungaria.

PERSICI, Mara. Vezi Persici, Milorad.

PERSICI, Milorad. Țăran din comuna Moldova Veche — Caraș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Mara, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PERȘINARU. Inginer condamnat în 1950. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Castelul-Medgidia.

PERȘINARU, Gheorghe. Student la Facultatea de Medicină din Cluj. Arestat în 1948, în lotul Centrului Studențesc

Legionar de la Cluj. Condamnat, prin sentința 715/18.04.1949 a Tribunalului Militar Cluj. Detenția la Jilava, Pitești, Cluj ș.a.

PERȘINARU, Ion (Goga). Student din județul Dâmbovița. Arestat în 1949. A trecut prin *reeducarea* de la Pitești.

PERȘINARU, Mihai. Student în anul IV la Facultatea de Filologie din București. Anchetat după Revoluția din Ungaria, din 1956, după ce fusese “demascată” de o echipă formată din Petre Gheorghe (șef al tineretului la C.C. al P.C.R.), Ștefan Cruceru, Ion Coteanu (decanul Facultății de Filologie) și Paul Diaconescu.

PERT, Cornel. Condamnat în 1950. Detenția la Gherla și Baia Sprie.

PERTA, Dochia. Țărăncă din Lăpușul Românesc. A luat parte la revolta din sat, pentru apărarea preotului Atanase Oniga, pe care Securitatea a vrut să-l aresteze, la 26 octombrie 1948, chiar în timp ce ținea slujba la biserică. Dochia Perta a fost arestată în timpul acelei manifestări de solidaritate și dusă la Dej, într-un grup de peste 40 de persoane. Condamnată la 11 februarie 1949, de către Tribunalul Militar Cluj, prezidat de colonelul Alexandru Barbu, la 3 luni de închisoare, pe care le și executase, cât timp fusese ținută în anchetă.

PERTA, Sofronie. Tânăr din Sighet. Condamnat în 1949. Detenția la Târgșor, Jilava ș.a. După eliberare, a lucrat la Sighet.

PERȚA, Ion. Arestat și condamnat. Detenția la Gherla și Târgu-Ocna, unde a ajuns în 1951, bolnav de T.B.C. Rearestat în 1958, torturat la Securitatea din str. Uranus și condamnat de Tribunalul Militar București, după un proces înscenat în 1959, la 15 ani de închisoare.

PERȚU, Ana. Vezi Perțu, Nadejda.

PERȚU, Daria. Vezi Perțu, Nadejda.

PERȚU, Ecaterina A. Născută în 1890, în Briceni — Basarabia. Membră a *Martorilor lui Iehova*. Deportată în 1951, în Tomsk, cu copiii, Vera (n. 1932), Nicolae (n. 1936), Olga (n. 1941) și Liușea (n. 1944).

PERȚU, Eugenia. Vezi Perțu, Nadejda.

PERȚU, Fiodor A. Născut în 1894, la Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia).

Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Maria (născută în 1888).

PERȚU, Ion. Vezi Perțu, Nadejda.

PERȚU, Ion C. Născut în 1893, la Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1948, la 2 ani de închisoare.

PERȚU, Liușea. Vezi Perțu, Ecaterina A.

PERȚU, Maria. Vezi Perțu, Fiodor A.

PERȚU, Nadejda. Născută în 1906, la Caracușenii Vechi — raion Briceni (Basarabia). Membră a *Martorilor lui Iehova*. Deportată în 1951, în Tomsk (Siberia), împreună cu copiii, Daria (născută în 1926), Vera (n. 1931), Ana (n. 1933), Ion (n. 1936), Eugenia (n. 1939), Vasile (n. 1940) și Rebeca (n. 1946).

PERȚU, Nicolae. Vezi Perțu, Ecaterina A.

PERȚU, Olga. Vezi Perțu, Ecaterina A.

PERȚU, Rebeca. Vezi Perțu, Nadejda.

PERȚU, Vasile. Vezi Perțu, Nadejda.

PERȚU, Vera. Vezi Perțu, Ecaterina A.

PERȚU, Vera. Vezi Perțu, Nadejda.

PERVACOV, Maria M. Născută în 1873, la Tătărăuca Veche — Basarabia. Deportată la 6 iulie 1949, în Siberia.

PERVIȘAN, Gherd V. Născut în 1880, la Cahul — Basarabia. Negustor condamnat în 1940, de sovietici, la 8 ani de muncă silnică și deportat.

PERVU, Ana. Născută la 7 aprilie 1923, în comuna Gomea — Caraș (aproape de Dunăre, lângă Berzeasca). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PERZVOZNIC, Dumitru V. Născut în 1915, în comuna Săuca — Ocnița (Basarabia). Condamnat în 1946, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică. Deportat în lagărul de la Vorkuta.

PESAH. Născut în 1921. Istoriograf. Condamnat în 1951, la 12 ani de închisoare, pentru apartenență la Mișcarea Sionistă. Detenția la Jilava, Pitești și Caransebeș.

PESCARU, Gheorghe. Născut în 1900, în județul Soroca (Basarabia). Preot ortodox la Bucov. A luptat în cel de-al

doilea război mondial, ca preot militar, pe Frontul de Est, ajungând până la Odessa, în 1942. Arestat în 1954, la Craiova. Eliberat în 1959.

PESCARU, Iulia. Din Cluj. Licențiată a Academiei Comerciale. Membră P.N.Ț. Condamnată după 15 august 1949, împreună cu frații Boilă. Detenția la Cluj și Mislea.

PESCARU, Radu. Inginer la Brașov (1948), inventator. Prieten și fost cumnat al colonelului Gheorghe Butaliu. Condamnat împreună cu acesta, chiar dacă sora lui divorțase, între timp, de colonel. Detenția la Jilava și Aiud (unde a lucrat la Biroul Tehnic, între 1955 și 1957).

PESCENȘCHI, Vasile A. Născut în 1890, la Râșcova — Criuleni (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1946.

PESCHI, Tamara. Născută la 11 mai 1945, în comuna Poroina Mare. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PESCHKA, Anton. Șvab din comuna Brebul Nou — Caraș-Severin. Arestat la 15 ianuarie 1945 și deportat în URSS, unde se pare că a murit.

PESCHKA, Barbara. Născută în 1912, la Salăgelul Nou — Caraș-Severin. Deportată în 1945, în URSS, la muncă forțată în Bazinul Donbas, unde a murit în 1946, în condiții de exterminare.

PESCHKA, Christoph. Din Brebul Nou — Caraș-Severin. Deportat în 1945, în URSS, unde a și murit.

PESCHKA, Johann. Născut la 6 ianuarie 1907, la Caransebeș. Deportat în 1945, în URSS, unde a murit în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PESCHKA, Johann. Din Brebul Nou — Caraș-Severin. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit după eliberare, pe drumul spre casa.

PESCHKA, Maria. Din Brebul Nou — Caraș-Severin. Deportată în 1945, în URSS, unde a și murit.

PESCHKA, Veronica. Din Brebul Nou — Caraș-Severin. Deportată în 1945, în URSS, unde a și murit.

PESCU, Mișu N. Născut la 8 aprilie 1919, în Bulgaria. Stabilizat, prin colonizare, în Dobrogea. Ținut 11 luni în an-

chetă, la Securitate. Domiciliu obligatoriu, 2 ani.

PESECAN, Felicia-Elena. Născută la 2 iunie 1924, în comuna Nerău. Domiciliată la Sănnicolau Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PESPA, Partenie. Născut la 7 martie 1893, în comuna Măhăceni — Alba. Preot greco-catolic rămas fidel credinței sale, arestat și condamnat, prin sentința 417/16.10.1958 a Tribunalului Militar Cluj, la 5 ani de închisoare, pentru "activitate religioasă clandestină". Grațiat prin decretul 5/3.01.1963 și eliberat, la 13 ianuarie 1963. Grav bolnav, din cauza tratamentului la care a fost supus în închisoare, s-a chinuit până la moarte, în martie 1976.

PESTREA, Vasile. Din județul Brașov. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Brașov. Detenția la Gherla, unde a trecut prin *reeducarea* prin tortură, fiind bătut cu bestialitate de Gheorghe Popescu, Ion Stancu și alții, în camera 101.

PESTRINE, Alexandru. A murit în închisoare, la Brașov.

PESTRÎȚU, Florea M. Comerciant din comuna Cobadin — Constanța. Arestat în 1949 și condamnat. Eliberat în 1954.

PEȘINA, Margareta. Născută la 24 iulie 1922, în comuna Comoșul Mic — Timiș (nr. 101). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PEȘIT, Radu. Arestat în 1949 și condamnat, pentru "tentativă de trecere frauduloasă a frontierei". Detenția la M.A.I., Jilava ș.a.

PEȘTEREAN, Alexandra. Vezi Peșterean, Vladimir T.

PEȘTEREAN, Vasile T. (frate cu Peșterean, Vladimir T.). Născut în 1939. Deportat, împreună cu familia, în 1949, în Altai.

PEȘTEREAN, Vera V. Vezi Peșterean, Vladimir T.

PEȘTEREAN, Vladimir T. Născut în 1922, în comuna Mașcăuți. Deportat în 1949, în regiunea Altai, împreună cu soția, Alexandra (născută în 1928) și fiica, Vera (n. 1948).

PEȘTEREANU, Agafia. Vezi Peștereanu, Grigore V.

PEȘTEREANU, Anton Z. Născut în 1897, în comuna Răciula — Călărași (Basarabia). Condamnat în 1949, de sovietici, la 20 de ani de muncă silnică, pentru “trădare de patrie”. Soția lui, Maria și fiul, Vasile (născut în 1935) au fost deportați, la 6 iulie 1949, în Kurgan.

PEȘTEREANU, Eudochia A. Născută în 1890, în comuna Biești — Orhei (Basarabia). Deportată în 1949.

PEȘTEREANU, Grigore V. Născut în 1895, în comuna Biești — Orhei (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția sa, Agafia (născută în 1900).

PEȘTEREANU, Maria. Vezi Peștereanu, Anton Z.

PEȘTEREANU, Timofei A. Născut în 1884, în comuna Bulaiești — Orhei (Basarabia). Condamnat în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, fiind considerat “colaboraționist”.

PEȘTEREANU, Vasile A. Vezi Peștereanu, Anton Z.

PETA, Alexandru. Avocat din Lugoj. Membru P.N.Ț. Arestat la 15 august 1949 și bătut crunt la Securitatea Timișoara, până când a urinat sânge. Ținut 3 luni la Ocnele Mari, judecat și condamnat la 6 ani de închisoare, pentru “activitate național-tărănistă împotriva orânduirii comuniste”.

PETACĂ, Petre P. Născut la 10 octombrie 1918, la Bistra — Alba. Domiciliat în comuna Vulcan. Tatăl a 4 copii. Miner care a luat parte la greva de la Lupeni, din perioada 1-3 august 1977. Condamnat, prin sentința 499/17.09.1977, pronunțată la Petroșani de judecătorul Aurel Comșa, procuror fiind Mircea Opreanu, la 3 ani de închisoare.

PETALĂ, Marcel. Colonel în rezervă, fost pretor al Corpului 11 Armată. Condamnat în 1945, la muncă silnică pe viață, fiind învinuit că ordonase, în timpul războiului, împruscarea a 4 partizani pro-sovietici, în Crimeea. După primirea condamnării, probabil în urma unei promisiuni de revizuire a pedepsei, Petala a acceptat să îl implice și pe generalul Constantinescu Klaps, dar declarația sa a fost dovedită ca nesinceră. Marcel Petala

a rămas la închisoare și nu se știe dacă a scăpat cu viață.

PETALĂ, Vintilă. Condamnat în aprilie 1950, în procesul înscenat Oficiului Bibliotecii Americane de la București, fiind învinuit că i-ar fi furnizat Eleonorei Bunea-Wied informații despre starea de spirit a țăranilor, despre mișcarea de rezistență din Banat și despre mișcările trupelor românești și sovietice din vestul României. Detenția la Jilava, Pitești ș.a.

PETANCĂ, Ion I. Născut la 7 ianuarie 1927, în comuna Petroșani — Giurgiu. Student în anul al II-lea la Medicină. Arestat la 4 septembrie 1949, împreună cu Florea Cambera și condamnat, prin sentința 27/12.01.1950 a Tribunalului Militar București, semnată de colonelul Pomârleanu, pentru “activitate legionară”.

PETCA, Ion. Student la Timișoara. Condamnat la 1 an de închisoare, pentru participare la manifestația din 1956, de la Timișoara.

PETCAN, Anghel N. Născut la 26 septembrie 1892, în comuna Sinești — Vâlcea. Muncitor, membru al sectei *Martorilor lui Iehova*. Arestat la 27 august 1957 și condamnat la 6 ani de închisoare, pentru “activitate sectantă ilegală”. A murit la închisoare, în 1961.

PETCHESCU, Ion. Născut în 1906, la Mehadia — Severin. Candidat, din partea Partidului Social-Democrat — Titel Petrescu, la alegerile de la 19 noiembrie 1946. A avut o atitudine tranșant anticomunistă. În 1948, a luat legătura cu comandorul Petre Domășneanu, membru al Rezistenței anticomuniste. Deși urmărit de Securitate, a încercat să vină în ajutorul altora. L-a ascuns și l-a îngrijit pe un refugiat sârb, Siscovici, care fusese condamnat la moarte de regimul lui Tito. Când Siscovici a fost arestat, Petchescu a încercat să-l salveze, atacând postul de jandarmi. Petchescu a avut legături și cu Gheorghe Cristescu și Zaharia Marineasa. Odată, când jandarmii l-au surprins, împreună cu aceștia, în gara din Baile Herculane, au reușit să scape, folosind forța. Împreună cu Cristescu, a colindat prin salășele și pădurile din regiune. După o urmărire neîntreruptă, Petchescu a fost arestat,

în noaptea de 19 spre 20 noiembrie 1948, în gara Iablanîța, și dus la Securitatea Lugoji, unde a fost torturat, timp de 5 luni, de către Kling Zoltan. Condamnat, în martie 1949, de Tribunalul Militar Timișoara, la 7 ani de închisoare. Detenția la Gherla, Jilava și Peninsula, unde a fost supus unui regim dur de muncă forțată. După eliberare, s-a întors acasă. A murit la 15 februarie 1989, la Mehadia — Caraș-Severin.

PETCO, Anatoli A. Vezi Petco, Andrei P.

PETCO, Andrei P. Născut în 1906, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1941, de către sovietici, la 10 ani de muncă silnică, fiind acuzat că fusese “agent al Siguranței” românești. Soția, Olga (născută în 1907) și copiii, Anatoli, Leonid, Nicolai, Nina și Vladimir, i-au fost deportați în Kazakhstanul de Sud.

PETCO, Dana. Vezi Petco, Milutin.

PETCO, Ecaterina. Vezi Petco, Parascovia F.

PETCO, Ion. Vezi Petco, Nadejda E.

PETCO, Leonid A. Vezi Petco, Andrei P.

PETCO, Milutin. Țăran din comuna Măcești — Caraș-Severin (la 4 km. nord de Moldova Veche). Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Dana, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani, din 1951.

PETCO, Nadejda E. Născută în 1918, la Berezlogi — Orhei (Basarabia). Deportată în 1949, în Altai, împreună cu fiul ei, Ion (născut în 1942).

PETCO, Nicolai A. Vezi Petco, Andrei P.

PETCO, Nina A. Vezi Petco, Andrei P.

PETCO, Olga. Vezi Petco, Andrei P.

PETCO, Parascovia F. Născută în 1886, în comuna Zahoreni — Rezina (Basarabia). Deportată în 1949, în Altai, împreună cu fiica sa, Ecaterina (n. 1928).

PETCO, Vera F. Născută în 1925. Din Chișinău — Basarabia. Deportată în 1949, în regiunea Kemerovo.

PETCO, Vladimir A. Vezi Petco, Andrei P.

PETCONE (sau PETCONI), Aurel. Născut la 6 aprilie 1915. Țăran harnic din Banat. În timpul războiului, cântase

ca tenor în ansamblul de muzică populară al Armatei. Arestat din cauza unui comunist din comuna lui, care pusese ochii pe casa lui Petcone și care l-a reclamat pe acesta, în repetate rânduri, la Securitate, că asculta postul de radio *Europa liberă* și că purta “discuții dușmănoase”. Condamnat, în urma unui proces înscenat, la 5 ani de închisoare, cu confiscarea averii. Detenția la Timișoara, Jilava și Aiud (se afla acolo la vârsta de 45 de ani, trist, slab și murdar; muncea la fabrica închisorii). Cel care îl denunțase s-a mutat în casa confiscată de la Aurel Petcone (vezi și S. Marinescu, *Prizonier în propria țară*, vol. II, p. 55).

PETCOV, Anton. Născut la 12 mai 1931, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani.

PETCOV, Anton. Născut la 21 iulie 1950, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 250). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani. Când a fost deportat, împreună cu familia, era în vârstă de 1 an.

PETCOV, Cosana. Din comuna Variaș—Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu Gioca și Milan, în Bărăgan, la Fetești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Cristina. Născută la 8 august 1918, în comuna Sânpetru Mare—Timiș (nr. 256). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Danița. Din Arad. Domiciliu obligatoriu.

PETCOV, Danița. Vezi Petcov, Laza.

PETCOV, Draga. Născută la 14 noiembrie 1950, în comuna Sânpetru Mare—Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părintii, în Bărăgan, 4 ani și o lună. În momentul deportării, avea vârsta de 7 luni.

PETCOV, Ecaterina. Născută la 12 mai 1931, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 285). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Emil. Născut la 23 septembrie 1939, în comuna Variaș—Timiș (nr. 652). Domiciliu obligatoriu, împreună

cu familia, în Bărăgan, la Fetești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Gioca. Vezi Petcov, Cosana.

PETCOV, Ion. Născut la 1 martie 1929, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 285). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună.

PETCOV, Kozana. Născută la 2 mai 1920, la Gelu — Timiș. Domiciliată la Variaș—Timiș (nr. 768). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Fetești, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Laza. Țăran din comuna Sânpetru Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Danița, în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Lența. Țăran din comuna Sânpetru Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Milena, Olga și Milan, în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Liubița. Născută la 15 octombrie 1938, în comuna Variaș—Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Fetești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Maria Ana. Născută la 16 decembrie 1927, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 250). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Matei. Născut la 16 decembrie 1925, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 723). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Milan (fiul lui Petcov, Lența). Născut la 23 septembrie 1949, în comuna Sânpetru Mare—Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună.

PETCOV, Milan. Vezi Petcov, Cosana.

PETCOV, Milanca. Născută în comuna Sânpetru Mare — Timiș (nr. 416). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună.

PETCOV, Milena. Vezi Petcov, Lența.

PETCOV, Milița. Născută la 27 iunie 1947, în comuna Variaș—Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în

Bărăgan, la Fetești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Olga. Născută la 18 iunie 1948, la Variaș—Timiș (nr. 479). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Fetești, 4 ani și o lună. A fost deportată la 18 iunie 1951, chiar în ziua în care împlinea 3 ani.

PETCOV, Olga. Vezi Petcov, Lența.

PETCOV, Petronela. Născută la 25 decembrie 1925, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 723). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Petru. Născut la 23 noiembrie 1939, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 243). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Rada. Țăran din comuna Cenei — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Rozalia. Născută la 5 noiembrie 1942, în comuna Dudeștii Vechi—Timiș (nr. 463). Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCOV, Sava P. Născut în 1900, în comuna Topala — Cișmilia (Basarabia). Arestat în 1948, de N.K.V.D., fiind socotit “colaboraționist”, și condamnat la 25 de ani de muncă silnică.

PETCOV, Teodor I. Născut la 7 martie 1906, în Basarabia. Polițist. Condamnat la 15 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Gherla (de la 17 februarie 1960), unde a murit la 28 februarie 1961, în condiții de exterminare.

PETCOV, Vlad. Arestat de sovietici în 1949, ca membru în organizația *Nistru*, și condamnat, împreună cu Petre Guciușna.

PETCOV-MUTAVSCHI, Olga. Născută la 16 mai 1940, în comuna Sânpetru Mare—Timiș (nr. 459). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETCU. Șef de gară din județul Mureș. Arestat în noaptea de 4 spre 5 noiembrie 1956, torturat cu bestialitate la Securitatea Târgu-Mureș și condamnat

la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la “organizația subversivă” numită *Comitetul Național de Eliberare* și condusă de învățătorul Ion Faliboga.

PETCU. Preot ortodox din comuna Năieni — Buzău. Detenția la Jilava (1961).

PETCU, Adrian. Din Timișoara (Piața Unirii 13). Arestat și anchetat de căpitanul Argeșeanu, în legătură cu manifestația din 1956, de la Timișoara.

PETCU, Agafia F. Vezi Petcu, Fiodor G.

PETCU, Alexandru. Din județul Neamț. Condamnat.

PETCU, Ana. Vezi Petcu, Ion G.

PETCU, Ana F. Vezi Petcu, Fiodor G.

PETCU, Aurel. Din satul Checea, comuna Cenei — Timiș. Tânăr, apropiat al partizanului anticomunist Ion Giulvezan. Denunțat de un “prieten” al său, Pacă zis Popi. Când securiștii veniți să-l aresteze au intrat în curtea casei sale, și-a înfipt un cuțit în piept, aproape de inimă. Transportat la spital, apoi la Securitate. Torturat și condamnat, în 1953, la 4 ani de închisoare, după un proces care a avut loc într-o Timișoară “îndoliată” pentru că murise Stalin. Detenția la Gherla și în lagăre de muncă forțată.

PETCU, Aurelia (soția lui Petcu, Vasa). Născută la 5 septembrie 1925, în comuna Beregsăul Mare — Timiș (nr. 192). Domiciliu obligatoriu în Bărağan, la Răchitoasa, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETCU, Claudian. Născut la 6 septembrie 1921, în comuna Vădasca — Romanați. Domiciliat în comuna Corbu de Sus — Constanța. Arestat la 27 mai 1951 și condamnat la 1 an de închisoare, pentru “deținere de armament”.

PETCU, Costică V. Din comuna Ciobanu — Constanța. Arestat, împreună cu fiul său, Vasile, și torturat de locotenentul Sarchizan. Condamnat, prin sentința 831/1953 a Tribunalului Militar Constanța, la 8 ani de muncă silnică.

PETCU, Cozma. Din Rublenița — Soroca (Basarabia). Condamnat în 1947, ca membru al organizației antisovietice *Arcașii lui Ștefan*. Deportat în regiunea Komi.

PETCU, Dumitru. Maistru sondor din Moreni — Prahova. Condamnat pentru că purtase “discuții dușmănoase la adresa regimului”. Detenția în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării (1959).

PETCU, Dumitru F. Vezi Petcu, Fiodor G.

PETCU, Efimia F. Vezi Petcu, Fiodor G.

PETCU, Elena (soția lui Petcu, Ilie-Marin). Născută în 1929. Țărancă din satul Licești, comuna Vâlcele — Olt. Mamă a 4 copii minori. Soțul său fiind unul dintre capii răscoalei din comună, de la 15 ianuarie 1961, împotriva colectivizării, a fost nevoit să fugă, pentru a se ascunde. Elena Petcu a fost arestată, deși era gravidă, dusă în clădirea Sfatului Popular, așezată pe un taburet și bătută de milițieni, din două direcții, cu cravașe, de la picioare până la umeri, pentru a divulga locul în care se ascundea soțul său. După ce a leșinat și a căzut de pe scaun, femeia a fost ridicată, aruncată într-un camion și dusă la Securitatea din Pitești, unde a fost bătută până a pierdut copilul. Elena Petcu a rezistat, strigându-le tortionarilor: “*Omorâți-ne pe amândoi!*” (după relatarea Radei Stănculescu, soția lui Ilie Stănculescu, arestat și el atunci). În cele din urmă, a fost eliberată, după prinderea lui Ilie-Marin Petcu, dar urmele bătăilor au rămas, după spusele ei: “*Timp de 21 de luni, a rămas carnea pe mine neagră ca tuciul, după care a început să se îngălbenească*”. A fost arestat și tatăl Elenei Petcu, bătut cu cruzime, înțepat cu baioneta în picioare și trimis la Canal, unde a și murit.

PETCU, Feodora F. Vezi Petcu, Fiodor G.

PETCU, Fiodor G. Născut în 1902, în comuna Chipereni — Orhei (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Maria (născută în 1905) și copiii, Agafia (n. 1928), Ana (n. 1930), Efimia (n. 1940), Dumitru (n. 1945) și Feodora (n. 1949).

PETCU, Florea. Cizmar condamnat în 1950. Detenția la Gherla și mina de plumb de la Baia Sprie.

PETCU, Gheorghe D. Din județul Dolj. Deportat în 1951, în Bărağan.

PETCU, Gheorghe S. Născut la 19 iunie 1931, în comuna Smadovița — Me-

hedinți (în apropiere de Strehaia). Absolvent de liceu. Înrolat în armată. Arestat la 24 aprilie 1954 și dus la Serviciul de contrainformații al Armatei. Condamnat, prin sentința 835/25.09.1954 a Tribunalului Militar București, în urma unui proces înscenat unui lot de 11 militari, avându-l în frunte pe plutonierul Piscru, la 4 ani de închisoare, pentru vina de a fi “ponegriț armata sovietică”. Detenția la Jilava și Dej, de unde a fost eliberat, în octombrie 1955, în urma reducerii pedepsei.

PETCU, Hristea. Elev din comuna Bârsana-Drăgășani. Condamnat.

PETCU, Ilie-Marin I. Născut la 13 februarie 1923, în comuna Vâlcele — Olt. Țăran și mecanic, iscusit și muncitor. Proprietar al unei case din lut, cu 3 camere și tatăl a 4 copii (soția lui, Elena, fiind însărcinată cu al cincilea, pe care avea să-l piardă, în urma bătailor de la Securitate). Considerat conducătorul țăranilor care se opuneau colectivizării, a fost primul pe care militarii și activiștii de partid ale căror mașini împânziseră comuna, în noaptea de 14 spre 15 ianuarie 1961, au vrut să-l aresteze. L-au târât din casă, însoțit de țepetele copiilor și ale soției, care s-a străduit din răsuputeri să îl apere. În sprijinul lui Petcu au sărit și vecinii, care au început să arunce cu doveci în militari. Aceștia, luați prin surprindere, au început să tragă. Și clopotele bisericii au început să bată, iar înainte de crăpatul zorilor tot satul a fost în picioare. Ilie-Marin Petcu a reușit să scape și să dispară. Un alt răsculat, Marin Liciu, a fost împușcat, iar Elena Petcu a fost arestată. Între timp, mașinile armatei începuseră să fie răsturnate și mulțimea se îndrepta spre Primărie. Autoritățile au cerut întăriri, dar și focul revoltei s-a răspândit în împrejurimi. Sătenii din Olari și Izvoare și-au apărât și ei, cu mult curaj, pământul și sângele a început să curgă. Vânatoarea de țărani a ținut mai mult de 2 săptămâni. Cei prinși au trecut prin groaznice torturi, iar mulți dintre ei au primit condamnări administrative, de până la 60 de luni, și au fost trimiși la muncă forțată, în Bălțile Dunării sau

în Delta. Ilie-Marin Petcu a fost și el prins (la 6 februarie 1961), torturat și condamnat administrativ, la 6 ani de muncă silnică. A reușit să supraviețuiască regimului de muncă forțată din Bălțile Dunării, de la Periprava, unde a stat 3 ani și de unde a fost eliberat, la 8 mai 1964 — fișa O.T. 140 (vezi și Traian Popescu, *File din procesul comunismului, teroarea și diversiunea politică de stat*, Ed. Scara, București, 2004, pp. 146-165).

PETCU, Ion. Condamnat pentru “activitate subversivă”. În februarie 1949, se afla la închisoarea Pitești. A trecut prin chinurile *reeducării*, fiind torturat de Constantin Juberian, împreună cu Vlad Drăgoescu și Mihai Iliescu, și obligat să-și facă “demascarea”.

PETCU, Ion. Avocat din București, membru P.N.Ț. Arestat și condamnat. Detenția la Jilava și Aiud.

PETCU, Ion. Medic din Constanța. Arestat și condamnat.

PETCU, Ion. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 417/20.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PETCU, Ion. Elev din Drăgășani — Olt. Arestat de Securitatea Craiova. După o anchetă dură, a fost inclus într-un lot, judecat și condamnat.

PETCU, Ion A. Domiciliat în comuna Brănești — Gorj. Arestat la 19 mai 1948, de Securitatea Craiova. Torturat în anchetă și condamnat, de către Tribunalul Militar Craiova, la 3 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”. Eliberat la 11 februarie 1952.

PETCU, Ion G. Născut în 1893, în comuna Chiperceni — Orhei (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în ținutul Altai, împreună cu soția, Ana (n. 1895) și fiii, Valentin (n. 1925) și Vasile (n. 1928).

PETCU, Maria. Vezi Petcu, Fiodor G.

PETCU, Meletie. Protosinghel la Mănăstirea Câmpulung. Arestat și condamnat.

PETCU, Mihai. Născut în 1890, în Basarabia. Răpit de N.K.V.D. în 1946 și deportat în Siberia, unde a și murit.

PETCU, Mihai S. Născut în 1890, la Zahoreni — Rezina (Basarabia). Deportat în 1940.

PETCU, Mihai V. Născut în 1903. Din Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1949, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, învinuit că ar fi fost “agent al Sigurantei” românești. Detenția în lagărul de la Mordovia — URSS.

PETCU, Narcis. Condamnat în 1949. Detenția la Pitești, unde a trecut prin *reeducare*, fiind torturat de Alexandru (Țanu) Popa, pentru a-și face “demascarea”, și Gherla.

PETCU, Nicolae. Născut în 1925. Student din Buzău, implicat în procesul înscenat organizației anticomuniste *Pa-jura Neagră*. Condamnat, prin sentința 972/24.06.1948, la 4 luni de închisoare.

PETCU, Nicolae S. Născut la 27 noiembrie 1928, în comuna Ploștina-Motru — Gorj. Redăm, în continuare, fragmente dintr-o mărturie-document a sa: “*În anul 1959, pe 9 mai, am fost arestat și dus la securitatea din Târgu-Neamț [...]* La acea dată făceam parte dintr-un grup de 3 persoane: Peiu Gheorghe, fără ocupație, Cornea Mihai din Humulești — Neamț, tot fără ocupație, ambii fiind dați afară din servicii, [și Nicolae Petcu; n.n.]. La securitate, am fost anchetat de căpitanul Ciobanu Gheorghe, din zona Olteniței. A doua zi am fost duși la regiunea Bacău, unde am fost anchetați de căpitanul Popa, fiind acuzați de răspândire de manifeste concepute de noi, contra ordinii sociale. Manifestele îndemneau populația să nu se lase dusă în eroare de politica mincinoasă a comuniștilor, să nu treacă la întovărășiri, care nu sunt decât un fel de colhozuri, să nu dea cotele și să se opună, prin toate forțele, comunismului. La Bacău am fost anchetați 6 luni, după care am fost judecați de Tribunalul Militar Iași. Am fost condamnat la 6 ani, ceilalți la 8 și 9 ani, din care am făcut 5 ani de închisoare. În timpul anchetei, am fost bătuți sălbatic, urmele păstrându-se și astăzi. [În urma bătailor; n.n.] unul dintre colegii mei s-a îmbolnăvit de epilepsie. După judecata, am fost transferați la Jilava”. De la Jilava, Nicolae S. Petcu a fost transferat la Gherla, apoi în lagărul de muncă forțată de la Salcia-Stoenești, unde a fost lovit cu un par în cap, de către plutonierul-major

Tătaru. În urma loviturii, Petcu a fost internat, tot în regim de detenție, la Hârșova, Constanța și Văcărești. În cele din urmă, a ajuns din nou la Jilava, de unde a fost eliberat, în aprilie 1964.

PETCU, Olga. Din Chișinău. Arestată, împreună cu soțul și cei 5 copii, de către NKVD, în noaptea de 13 spre 14 iunie 1941. Trimiși spre Siberia, cu o săptămână înainte de intrarea trupelor române în Basarabia. La Tiraspol, soțul a fost despartit de restul familiei și trimis în Siberia, unde a fost exterminat prin muncă forțată. Olga Petcu a fost trimisă în Kazahstan, împreună cu copiii. A ajuns acolo doar cu 3 dintre ei, pentru că 2 i-au murit pe drum.

PETCU, Petre. Condamnat. Detenția la Gherla și minele de plumb de la Valea Nistrului.

PETCU, Rada. Vezi Petcu, Vasile.

PETCU, Remus. Student în anul IV, la Facultatea de Medicină din București. A făcut parte dintr-un grup de 10 studenți care intenționaseră ca, pe data de 25 noiembrie 1956, să organizeze un miting în Piața Universității, pentru a obține eliberarea celor arestați de Securitate, în contextul Revoluției din Ungaria. Planul lor a fost descoperit, între 4 și 8 noiembrie 1956. Arestat, torturat și condamnat, prin sentința 481/1.04.1957, la 2 ani de închisoare. Detenția la Uranus, Jilava și Gherla. La expirarea pedepsei, nu a fost eliberat, ci trimis cu domiciliu obligatoriu la Lătești, în Bărăgan.

PETCU, Ristea. Din județul Dolj. Condamnat.

PETCU, Sofronie. Din Târgu-Mureș. Arestat în noiembrie 1956 și condamnat la muncă silnică pe viață, în lotul învâțătorului Ion Faliboga.

PETCU, Ștefan. Tânăr din comuna Dudești-Cioplea. Șeful Tineretului P.N.Ț. din comună. După alegerile din 1946, a căzut în plasa Securității, devenind instrument al acesteia. Totuși, neîndeplinindu-și “sarcinile” cu destul zel, a fost arestat la 15 august 1949. În timpul anchetei de la Jilava a recunoscut că fusese slab și a fost eliberat, fără să fie judecat, la 15 martie 1950. Rearestat după 1958 și

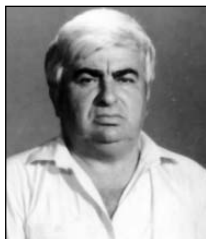
anchetat la Jilava. În 1979 a avut loc, la București, o întâlnire a trei frunțași țărâniști. Ștefan Petcu a fost singurul care i-a văzut împreună. Ulterior, unuia dintre cei trei, care trebuia să plece în Elveția, i s-a retras pașaportul.

PETCU, Ștefan. Avocat din București. Membru P.N.Ț. Detenția în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

PETCU, Teodor (Tudor) N. Născut la 28 iulie 1934, în comuna Maltezi — Ialomița. Mecanic din București. Condamnat, prin sentința 827/11.09.1953, la 5 ani de închisoare pentru că, împreună cu mai mulți cunoscuți, capturaseră, la 21 iulie 1953, vasul *Octombrie roșu* și încercaseră să fugă din țară, pe mare.

PETCU, Teodor V. Născut la 17 februarie 1897, în comuna Chiperceni — Orhei (Basarabia). Luptător pentru unirea Basarabiei cu România, unul dintre artiștii României Mari. Hirotonit preot la Biserica *Trei Ierarhi* din Iași (1919), paroh la Rezina — Orhei, apoi în comuna Murgăș — Olt. Arestat la 21 august 1948, acuzat de "spionaj în favoarea Marii Britanii" și predat autorităților sovietice, care l-au condamnat la 7 ani de muncă forțată, în Siberia. Repatriat la 28 mai 1956. La 1 iunie 1956 a fost rearestat și trimis la Gherla, unde a murit la 12 martie 1957, în condiții de exterminare.

PETCU, Theodor. Inginer la Centrala materialelor de construcții, în cadrul Serviciului import-export. Arestat la 17 ianuarie 1975. Învinuit de "acțiuni de spionaj", pentru că purtase tratative cu unele firme austriece, încercând să atragă mai multe oferte de utilaje, pentru obținerea unui preț cât mai bun. După 2 luni, reprezentantului firmei austriece *Iver*, cu care negociase Theodor Petcu, i s-a permis

să plece din România, dar numai după ce a plătit 71.468 de dolari.

PETCU, Valentin I. Vezi Petcu, Ion G.

PETCU, Vasa. Născut la 15 aprilie 1920, în comuna Beregsăul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Aurelia, la Răchitoasa, în Bărağan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETCU, Vasile A. Născut la 6 august 1922, în comuna Măruntii — Argeș (raionul Drăgănești). A luat parte la răcoala țărănească împotriva colectivizării, din primăvara lui 1960, forțându-l pe președintele G.A.C.-ului să restituie cererile de înscriere smulse prin forță și participând la devastarea sediului colectivei. Arestat, torturat la Securitatea Pitești și condamnat la 60 de luni de muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării. Eliberat la 6 aprilie 1962, prin ordinul M.A.I. E/10.102.

PETCU, Vasile A. Născut la 6 septembrie 1925, în comuna Izvoarele — Olt. Arestat la 1 mai 1961, pentru împotrivire la colectivizarea agricolă. Condamnat administrativ. Detenția la Periprava, de unde a fost eliberat, la 3 mai 1962 (fișa O.T. 150).

PETCU, Vasile C. (fiul lui Petcu, Costică V.). Născut la 10 iunie 1929, în comuna Ciobanu — Constanța. Arestat la 27 aprilie 1953, torturat în ancheta Securității și condamnat, prin sentința 831/1953 a Tribunalului Militar Constanța, la 8 ani de muncă silnică, pentru "favorizare". Detenția la Tulcea, Constanța, Jilava, Caransebeș, mina de plumb Căvnic și din nou Jilava, de unde a fost eliberat, la 24 aprilie 1961.

PETCU, Vasile I. (fratele lui Petcu, Ilie-Marin I.). Născut la 25 decembrie 1918, în comuna Vâlcele — Olt. Țăran urmărit de Securitate pentru că își apărase fratele, Ilie-Marin, în noaptea de 14 spre 15 ianuarie 1961, și împiedicase, pentru moment, arestarea acestuia. S-a ascuns, împreună cu fratele său, la o văduvă bătrână. Între timp, mama lor,

Rada Petcu, rămasă acasă cu 4 copii în grijă, a fost vizitată în repetate rânduri de securiști și torturată, pentru a divulga locul în care i se ascundeau băieții. După câteva săptămâni, cei doi au fost prinși, la 6 februarie 1961, torturați în ancheta de la Securitatea Pitești, condamnați administrativ și trimiși la muncă forțată, la Periprava. Vasile I. Petcu a fost eliberat la 6 mai 1964 (fișa O.T. 145b).

PETCU, Vasile I. Vezi Petcu, Ion G.
PETCULESCU, Gheorghe. Funcționar. A murit la închisoarea Jilava.

PETCULESCU, Ilarie. Născut în 1901. Avocat din Calafat. A murit la închisoarea Aiud, în 1963.

PETCULESCU, Ion. Din comuna Nicolae Bălcescu — Constanța. Fierar condamnat la 5 ani de închisoare, de Tribunalul Militar Constanța.

PETCULESCU, Nicolae. Preot ortodox. Arestat și condamnat. Detenția la Periprava (1953).

PETCULESCU, Nicolae. Preot ortodox din comuna Golenți — Dolj. Arestat în 1959. A murit în lagărul Periprava, în 1961.

PETCULESCU, Toma. Tâmplar din București. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația anticomunistă din Piața Palatului Regal.

PETECA, Petru. Născut la 10 octombrie 1948, în comuna Bistra — Alba. Miner din Vulcan (str. Viitorului, bl. A5, sc. 1, ap. 48), tatăl a 4 copii minori. Condamnat, prin sentința 498/17.09.1977 a Judecătorei Petroșani, semnată de președintele completului, Aurel Comșa, la 4 ani de închisoare. Învinuit că, în timpul grevei minerilor din Valea Jiului, din perioada 1-3 august 1977, i-ar fi oprit, împreună cu alții, pe muncitori să intre la lucru și ar fi tulburat liniștea publică, provocând acte de violență. Petru Peteca nu a recunoscut nici una dintre acuzații, subliniind că hotărârea de a începe greva fusese una generală, muncitorii nemai-având din ce trăi.

PETECEL, Ion. Țăran din județul Dolj. Condamnat.

PETELAȘ, Boris. Născut în 1928, la Chișinău — Basarabia. Deportat în 1949,

în Tiumen (Siberia), împreună cu soția, Maria (născută în 1922).

PETELAȘ, Maria. Vezi Petelaș, Boris.

PETELAȘ, Vera M. Născută în 1884, la Tighina. Comerciantă deportată la 6 iulie 1949, în Tiumen.

PETELCA, Alexandru. Vezi Petelca, Nadejda M.

PETELCA, Eugenia. Vezi Petelca, Nadejda M.

PETELCA, Maria. Vezi Petelca, Nadejda M.

PETELCA, Nadejda M. Născută în 1902, la Iabloana — Glodeni (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan (Siberia), cu copiii, Alexandru (n. 1932), Eugenia (n. 1936), Maria (n. 1940) și Vasile (n. 1941).

PETELCA, Vasile. Vezi Petelca, Nadejda M.

PETELI, Tudor V. Arestat ca participant la manifestația regalistă de la 10 mai 1946.

PETER. Tehnician silvic din Vișeu — Maramureș. Condamnat.

PETER, Constantin. Arestat în 1949 și anchetat la M.A.I., în legătură cu participarea lui la campania militară împotriva URSS.

PETER, Georg. Născut la 29 septembrie 1901, la Sânnicolau German. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată în Bazinul Donbas, unde a și murit, în condiții de exterminare.

PETERCE, Teodor. Țăran din Apatou — Arad. La 31 iulie 1949, a tras clopotele bisericii, pentru a chema oamenii la revoltă împotriva cotelor, în momentul în care în sat intraseră activiștii comuniști. Condamnat la 5 ani de muncă silnică.

PETERS, Domocos. Născut în comuna Șoimeni. Domiciliat la Miercurea-Ciuc. Prizonier în URSS. Revenit în țară în 1956, a fost arestat și închis.

PETERS, Johann. Născut la 3 noiembrie 1901, la Ofenița — Timiș. Deportat în URSS, unde a murit, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PETERS, Johann. Din Livezile — Timiș. Deportat în 1945, în URSS, unde a murit, în bazinul carbonifer Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PETERS, Philipp. Născut în 1902, la Dolat — Timiș. Deportat în 1945, în URSS,